

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa I. K.
przeciwko Telewizji [...] w W.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 6 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 lipca 2013 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 lipca 2013 r. Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa I. K. przeciwko Telewizji [...] w W. o odszkodowanie, na skutek apelacji strony pozwanej, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w W. w ten sposób, że powództwo oddalił oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zaskarżyła powódka skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka podniosła, że w sprawie występuje oczywista zasadność skargi. Zdaniem skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd drugiej instancji ewidentnie i w sposób oczywisty naruszył art. 22 § 1 i art. 94 pkt 2 k.p. przez uznanie, że pracodawca nie jest zobowiązany do zapewnienia pracownikowi pracy, a wręcz przeciwnie, to pracownik zdaniem Sądu zobligowany jest do samodzielnego pozyskiwania i

organizowania pracy. Zdaniem powódki uznanie przez Sąd Apelacyjny, że powódka w ramach konkurencji zarówno z innymi pracownikami, jak również współpracownikami strony pozwanej, miała zorganizować sobie pracę, nie pozwalało na prawidłową ocenę stanu faktycznego oraz analizy prawnej opartej na art. 18 i następnym kodeksu pracy, których istota wynika z równego traktowania pod względem wynagradzania pracowników.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji. Artykuł 398⁴ k.p.c. określa wymogi formalne, jakim powinna odpowiadać skarga kasacyjna. Skarga kasacyjna powinna, poza spełnieniem wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (art. 398⁴ § 1 k.p.c.).

Istotą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest wykazanie przez skarżącego okoliczności, które podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy podczas przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, mającego na celu stwierdzenie występowania jednej z przesłanek skargi, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przesłankami tymi są: 1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) nieważność postępowania lub 4) oczywista zasadność skargi. Podstawowym celem instytucji przedsądu jest bowiem rozważenie, czy w skardze kasacyjnej podniesiono okoliczności, których rozważenie przez Sąd Najwyższy będzie wkładem w rozwój prawa i zapewnienie jednolitości jego sądowej wykładni. Tylko wtedy wykazany zostaje publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej (postanowienia Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Przekonanie Sądu Najwyższego oceniającego na etapie przedsądu o zasadności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w oparciu o przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przytoczenia stosownych argumentów, uwzględniających specyfikę tej podstawy warunkującej pozytywne rozpoznanie wniosku podmiotu wnoszącego skargę kasacyjną. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2007 r., I CSK 100/07, niepubl.; z dnia 30 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, Lex 560541). Nawet w przypadku uwzględnienia uzasadnienia podstaw skargi nie można uznać, że jest ona oczywiście uzasadniona w zaprezentowanym rozumieniu. Istotne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274).

Z uzasadnienia skargi kasacyjnej nie wynika oczywista zasadność w przedstawionym powyżej znaczeniu. Sąd Najwyższy nie widzi sprzeczności z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, ani oczywiście błędnej, widocznej na pierwszy rzut oka wykładni lub widocznego w taki sposób niewłaściwego zastosowania prawa, a tylko w takiej sytuacji wskazana przesłanka uzasadnia przyjęcie skargi.

Odnosząc się do podnoszonej przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania argumentacji wskazać należy, że we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pełnomocnik powódki w ogóle nie kwestionuje uznania przez Sąd odwoławczy, że brak jest w sprawie naruszenia przez stronę pozwaną wobec powódki zasad równego traktowania w zatrudnieniu na podstawie niedozwolonego kryterium w postaci wieku, podczas gdy w pozwie powódka żądała odszkodowania z tytułu dyskryminacji w zatrudnieniu. Zawarta w uzasadnieniu wniosku argumentacja zmierza w całości do wykazania naruszenia art. 22 § 1 k.p., związanego z podnoszonym przez powódkę brakiem zapewniania przez pracodawcę pracy powódce, lecz bez powiązania powyższego z

dyskryminacją w zatrudnieniu, co było przedmiotem sprawy. Ponadto zauważyć należy, że zgodnie z dokonanyymi przez Sąd drugiej instancji ustaleniami pracodawca obowiązku zapewnienia pracy powódce nie naruszył. Oceny tej nie można uznać za oczywiście bezzasadną.

Z przedstawionych względów skarga kasacyjna nie jest w oczywisty sposób uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy z przytoczonych względów orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

eb